

datei serbării pascale. Sfinții Părinți „i-au supus anatemei atât pe Arie, cât și pe toți cei care gândeau la fel cu el. Iar Cuvântul lui Dumnezeu a fost mărturisit de Sfinții Părinți ca fiind de aceeași ființă și de aceeași cinstitură și împreună fără de început cu Tatăl. Aceștia au alcătuit și Simbolul Credinței, până la articolul: Cred și întru Duhul Sfânt... Tot acel întâi sinod a hotărât pe lângă aceasta și sărbătorirea Paștilor. Ei au întocmit și douăzeci de canoane pentru întărirea Bisericii” (Sinaxar, Duminica a șaptea după Paști).

Cei 318 Părinți prezenți la acest prim Sinod Ecumenic au formulat învățătura de credință ortodoxă legată de cea de-a doua Persoană a Preasfintei Treimi, Dumnezeu-Fiul, Domnul nostru Iisus Hristos. Articolele Crezului niceean

mărturisesc că Mântuitorul Iisus Hristos este Fiul lui Dumnezeu Unul-Născut, de o ființă cu Tatăl, Care S-a născut din Tatăl înainte de veci și Care S-a întrupat de la Duhul Sfânt și din Maria Fecioara și S-a făcut om, S-a răstignit pentru noi, a pățimit și S-a îngropat, a înviat a treia zi, S-a înălțat la ceruri și șade de-a dreapta Tatălui și iarăși va să vină cu slavă, să judece viii și morții, a Cărui împărăție nu va avea sfârșit.

Simbolul de credință ortodox cuprinde sintetic și învățătura despre Hristos și lucrarea Sa mântuitoare. Cel mai important apărător al dreptei credințe la acest sinod a fost Sfântul Atanasie cel Mare, care a suferit mai multe exiluri pentru apărarea Ortodoxiei niceene.

Sursa: ziarullumina.ro

PROGRAMUL LITURGIC

Marți 17 iunie	18:00	Sfântul Maslu
Sâmbătă 22 iunie	08:00	Ceasurile, Sfânta Liturghie și Parastas → Sfântul Ierarh Grigorie Dascălul, Mitropolitul Țării Românești → Sâmbăta morților – Moșii de vară
	18:00	Vecernia și Litia
Duminică 23 iunie	08:00	Utrenia și Sfânta Liturghie Ap. Fapte 2, 1-11; Ev. Ioan 7, 37-53; 8, 12 → Pogorârea Sfântului Duh (Cincizecimea sau Rusaliile) → Duminica 8-a după Paști
	12:00	Vecernia plecării genunchilor

Pentru versiunea digitală și extinsă a buletinului, abonați-vă pe sfantul-ilie.ro.
Strada Doamnei, nr. 18, Sector 3, București

BULETINUL PAROHIEI

SFÂNTUL ILIE - HANUL COLȚEI

Veșnicia este originea și scopul timpului. Aceasta este marea mângâiere pe care creștinismul o dă umanității! – Părintele Dumitru Stăniloae

Nr. 544 / 16 iunie 2024

SFÂNTUL
IOAN DE KRONSTADT
1829 - 1908

SE CADE A NE IUBI APROAPELE DUPĂ MĂSURA LUI DUMNEZEU

Sunt om, iar mila, dreptatea și adevărul lui Dumnezeu lucrează neconținut întru mine. Dumnezeu mă miluiește și mă mângâie, după care mă pedepsește și mă ceartă cu necazuri pentru acele porniri ale sufletului care Îi sunt potrivnice. Plin este pământul de oameni asemenea mie. Drept aceea, și întru ei Își arată Domnul mila, adevărul și dreptatea Sa, ca și întru mine. Dumnezeu lucrează toate în toți. (I Corinteni 12, 6)

Hristos, Fiul lui Dumnezeu, Cel mai Sfânt decât toți sfinții, „nu Se rușinează să ne numească frați pe noi, cei păcătoși” (cf. Evrei 2, 11). Nu te rușina, dar, nici tu a-i numi frați și surori pe cei săraci și neluați în seamă, oamenii cei simpli, fie de-ți sunt aceștia rude după trup ori nu. Nu te trufi înaintea lor, nu-i disprețui,

nici nu te rușina de ei, căci cu adevărat toți suntem frați întru Hristos. Toți ne-am născut din apă și din Duh, prin baia Botezului, făcându-ne fii ai lui Dumnezeu. Toți ne numim creștini și toți ne împărtășim cu Trupul și cu Sângele Fiului lui Dumnezeu, Mântuitorul lumii, săvârșindu-se asupra noastră și toate celelalte Taine ale Bisericii. Toți ne rugăm cu Rugăciunea domnească, rostind Tatăl nostru – așadar, cu toții Îl socotim pe Dumnezeu Părinte. Nu cunoaștem alt grad de rudenie fără numai rudenia cea duhovnicească, desăvârșită și veșnica rudenie dăruită nouă de Stăpânul vieții, Ziditorul și Înnoitorul ființei noastre, Iisus Hristos, întrucât numai această rudenie este adevărată, sfântă și nepieritoare, în vreme ce rudenia cea pământească este lipsită de adevăr, schimbătoare, nestatornică, vremelnică și stricăcioasă, stricăcioase fiind și carnea și sângele nostru.

Drept aceea, poartă-te cu simplitate cu oamenii, socotindu-i pe toți a fi deopotrivă cu tine, fără a te înălța înaintea nimănui, ci dimpotrivă, să te smerești, „*că tot cel ce se înalță pe sine se va smeri, iar cel ce se smerește pe sine se va înălța*” (Luca 18, 14). Nu spune: eu sunt învățat, iar acela nu este – e doar un simplu țăran neștiutor de carte. Darul pe care l-ai primit de la Dumnezeu, nevrednicule, să nu-ți fie ție pricină de trufie, ci de smerenie, căci „*oricui i s-a dat mult, mult i se va*

cere, și cui i s-a încredințat mult, mai mult i se va cere” (Luca 12, 48). Să nu grăiești niciodată: „Eu mă trag dintr-un neam ales, în vreme ce neamul acela este unul de jos.” Noblețea cea pământească, lipsită de noblețea credinței și a faptelor bune, nu este decât un nume zornăitor și nimic mai mult. Ce fel de noblețe se află întru mine, de vreme ce eu sunt tot atât de păcătos ca și alții, ba chiar mai rău?

Nu după propria-ți măsură se cade a-ți iubi aproapele, ci după măsura lui Dumnezeu. Noi suntem gata a-i iubi numai pe cei ce ne iubesc, însă pe cei ce din oarecare pricini ni s-au făcut să fie dușmani, fie neprieteni, îi disprețuim, îi urâm și-i prigonim. Dumnezeu însă voiește ca tocmai pe aceștia să-i iubim mai vârtos, socotindu-i ca pe unii ce sunt bolnavi, așa încât noi înșine, bolnavi fiind de iubire de sine, de trufie, de lipsă de înțelepciune și de ură, să ne tămăduim prin dragoste și smerenie, punându-le pe acestea ca pe o oblojeală atotmăduitoare și pe rănilor inimilor lor.

De voiești a vindeca bolile sufletești ale celorlalți, să nu-i privești pe aceia cu semeție, să nu te porți cu răutate cu ei, să nu te mândrești, să nu-ți pierzi cumpătul și nici să urmărești binele tău, în loc de cel al aproapelui, sporind în acest chip propria-ți iubire de sine și alte patimi. Dragostea nu se aprinde de mândrie – fie din lipsă de chibzuință, fie din trufie și dispreț față de aproapele. Ea îndelung rabdă, este

binevoitoare, nu se laudă, nu gândește răul (I Corinteni 13, 4-5). Nu ia în seamă orice vorbă aruncată la întâmplare, ci pe toate le acoperă, iertând cu îngăduință, și adesea toate se așează de la sine. Cel ce vrea să-i facă sănătoși pe alții se cuvine să fie el însuși sănătos, ca nu cumva să-i grăiască cei ce bolesc: „*Doctore, vindecă-te pe tine însuși!*” (Luca 4, 23) Dacă cel pe care îl doborâci va vedea că tu însuși ești rău și mândru și nu-l iubești, te va disprețui în sinea lui, te va urî și nu vei putea să-l îndrepti nicicum, întrucât răul nu cu rău se îndreaptă, ci cu binele. „*Biruieste răul cu binele.*” (Romani 12, 21) Stârpește mai întâi întru tine ceea ce voiești a stârpi la alții.

Nu confunda omul – cel ce este chip al lui Dumnezeu – cu răutatea care se află întru el, căci răul este ceva vremelnic, o nefericire, o boală și o amăgire drăcească, în vreme ce ființa omului – chipul lui Dumnezeu – rămâne pururea întru el.

Sursa: **Sfântul Ioan din Kronstadt**, *Omul își află pacea numai în Dumnezeu*, Editura Sophia, 2023

CUVÂNT CATEHETIC

PĂRINȚII DE LA SINODUL I ECUMENIC

În a șaptea duminică după Sfințele Paști i-am sărbătorit pe Sfinții Părinți de la Sinodul I Ecumenic. Acest sinod a avut loc la Niceea în anul 325 și a instituit regula de organizare pentru toate

sinoadele ecumenice. A fost convocat de Sfântul Împărat Constantin cel Mare pentru a rezolva disputele din Biserica apărute din cauza ereziei preotului Arie din Alexandria. El a creat precedentul, după care numai împăratul putea să convoace un sinod ecumenic, iar Biserica a acceptat autoritatea sa în calitate pe care și-a luat-o de episcop al celor dinafară.

Între Părinții care au fost la sinod se remarcă și prezența unor sfinți foarte cunoscuți în rândul credincioșilor până astăzi: Sfântul Ierarh Nicolae, care a muștrătat cu îndrăzneală și curaj pe ereticul Arie; și Sfântul Spiridon, care a mărturisit adevărul despre Preasfânta Treime printr-o minune pe care a făcut-o în timpul lucrărilor sinodului. El a luat o cărămidă în mână stângă și a spus că, deși este un singur obiect, ea este alcătuită din trei elemente: pământ, apă și foc. Apoi cu mâna dreaptă a făcut semnul crucii și a zis: „În numele Tatălui și al Fiului și al Sfântului Duh”. După aceasta, strângând cărămida, în partea de sus a cărămizii s-a aprins foc, apa a început să curgă din partea de jos, iar lutul a rămas în mâinile lui. Astfel, Sfântul Spiridon a demonstrat că noi, creștinii, credem într-un Singur Dumnezeu (o singură Ființă) Întreit în Persoane: Tatăl, Fiul și Duhul Sfânt.

Primul Sinod Ecumenic a combătut arianismul, a formulat primele șapte articole din Crez și a stabilit regula pentru calcularea